

Nr 6.

Av herr **Pettersson** i Hällbacken m. fl., om viss ändring i lagen om semester.

Enligt 12 § lagen den 17 juni 1938 skall arbetstagare, som lämnar sin anställning eller entledigas därifrån, innan han åtnjutit honom enligt 4 § tillkommande semester eller enligt 9 § tillkommande semesterlön, erhålla ersättning därför enligt de i 8 och 9 §§ stadgade grunderna. Stadgandet skall dock icke gälla bl. a. i det fall, då anställningen avbrytes genom dödsfall.

Semesterrätt föreligger enligt semesterlagen endast för tid, varunder arbetstagaren för arbetsgivarens räkning utfört arbete samt för viss därmed jämfälld tid. Stadgandet i 12 § innebär också, att ersättning för semester enligt 4 § och för semesterlön enligt 9 § skall utgå i enlighet med principen om semestern såsom en redan intjänad löneförmån.

Då en anställning avbrytes genom dödsfall, torde väl undantagslöst de av arbetstagaren intjänade men icke uppburna löneförmånerna utbetalas till arbetstagarens dödsbo. Det synes oss därför icke mer än rätt och billigt, att även ersättning jämlikt 12 § lagen om semester bör utbetalas i samma ordning, då ju i motsatt fall en av arbetstagaren intjänad ekonomisk förmån tillfaller arbetsgivaren.

På grund av vad sålunda anförts få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring i »lag om semester», att intjänad semester(löns)ersättning måtte utbetalas till den avlidnes dödsbo. Ifrågavarande lags 12 § andra stycket synes därför böra erhålla följande lydelse: »Vad sålunda stadgats skall icke gälla, då anställning upphör till följd av arbetstagarens pensionering».

Stockholm den 12 januari 1943.

Gust. K. Pettersson
i Hällbacken.

Evald Ericsson
i Sörsjön.

David Hall.

Aavid Hallberg.

Verner Karlsson.

Hildur Albén.

Fr. Sundström.

Ernst Berg.